உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமநாத சகாயம்.

இராமநாதபுரம்.

மகாராஜ ஸ்ரீ மாட்சிமைபொருந்திய

ஸ்ரீமது

இரணியகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

பாற்கர சேதுபதி

மஹாராஜா அவர்கள்.

நான்மணிமாலை.

ஸ்ரீமத்

யாழ்ப்பாணம்

உடுப்பிட்டி மகாவித்துவான்

அ. சிவசம்புப்புலவரவர்கள்

பாடியது

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தான முத்திராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடலாயிற்று.

மன்மத வருடம் துலா மாதம்.

9886

குகமயம்.

பாற்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை.

காப்பு.

மணியிசைப் பாற்கரனு மாராச ரோர்மாலை
துணிவிரி நான்மணியாய்ச் சூடவிசை—வென்றுளமே
சொல்வத் திரத்தான் றருமுன் னுதிக்கமத
மால்வத் திரத்தான் வரும.

பா ப பருவமுத படடவா,வி லெலலாமுற
சாலப பரிவினொடுத தாஙகின்ற—வேலை ப
றொத்திடுநா னெஞாகலா வா வமுசத் தேவேயில
வோதநிசநா நககாஙகு வான்.

———

நூல.

வெண்பா.

திருமேவு மாராயனெனு ரானைக கோனை
தருமேவு நாடடரசன் றனே—தருமேவு
வேரசாந்த காவிரை நுசி மெய்ப்பபதி மேயபுகழ்ப
பாற்கரனுறு சேதுபதி. (௧)

கலித்துறை.

பதியிற சிறந்திடுந தேவையை யின்புறப பாலித்திடுந
துதியிற சிறந்தநம பாற்கர சாமித் துரைவளளலால
விதியிற சிறந்த தருமமு மேதகு மெய்ச்சைவமு
மதியிற சிறந்த தமிழுமு பெரிது வளாவனவே. (௨)

விருத்தம்.

வளந்திக ழிராம லிங்கமா விலாச மாளிகை கண்டவான் புலவ
ருளந்திகழ களியி னுட்புகா வாங்கு னுறைதரும் பாற்கர வரவோன்
றளந்திகழ கமலத் துணைககணகண் டிவன்வர சவனல னுகவண் சுதன்மை
யளந்திகழ் நூலை யளககரி னடைந்த தார்தவ மென்னவாய் வாரோ. (௩)

அகவல.

ஆயவது புனித வாகமக் கலையே
யீவது போனக மிரணியங் கலையே
யின்புறப் பூரப்ப தெழில்வளத் தேவையே
யன்புறப் பணிவ தற்களத் தேவையே
யணிவ துருத்திர னககப் பணியே
தணிவறப் புரிவது தளித்திருப பணியே
மனமுறச செப்பது மந்திர மைநதே
தினமுற வவிப்பது தெறும்புல மைநதே
பூசுவ தமல புண்ணிய சாநதமே
யேசற வணிவ தினியமெயச சாநதமே
சூழ்கரு முகிலெனத் துலஙகும
பாறகர சேது பதிமா தவனே.

வெணபா.

மாதவமுன் செயதமடடே வாயகரு ணாகரசி
வேதமிலார் சொறறதுமெய யெனறுணாநதேமே— தரவினை
ஞுதனடி பூசிகக நமயியருட பா சரனை
காதலுறக் கண்ணிறைய கணடு.

க ததுறை

கணணுறு பிரத்தின ஞுடடுப புலவா கனிநத சுவைச
தண்ணுறு ரமுதமுண் டுயகவி பாடுந தகையுறு பல
மண்ணுறுநம பாறகர சாமிதன் முடடினிர வானா ப வ
ொண்ணுறு ரமுத கவிபாடக கண்டய ரோவரறே

விருததம

ஏவரும் பரவு மாயததகண் ணிறைவு மிலஙகிலே வேலை வரு
நாவரு மதுர கவிஞர்ககே வலராய நயநதவ ருளதகிடட நபர்
வோவரு குறைக ளுளவெலா மொழிதத வுணமையை யுணா துமோ யெனட
மாவரு கனக நகரபபாற் கரமா மனனநின் மனறிலவந தனயே.

அகவல்.

வந்தினி தாடுநர் மாசுக ளுளவெலாஞ்
சிந்துமெண் மூன்று தீர்த்தங் குலவிக்
காசி யானந்த கானங் கடுத்து
வீசியார் கலிக்கிளர் மேத்தியச சேதுவு

மாணியங் கொருவனை மாறற கட்ட
வெளிமீ தருவரி யிராவணற காதிய
வன்புறு பவபடழி மாறபட நாடிய
வன்புடை குமிழித பிரமேச சுரமுரு
விலங் குடியமையத் தெயவத தொணடர்வாழ
கொலங் கொத்தர கோச மஙகையுங்
தவங்கிலை மணிவா சகவடி கடகுச
சிவங்கொ காடடிய திருபபெருந துறையு
மாகம மருடபா வாயநதுள நெகிழவுறா டம
மாகமெய்த தொணடர்கள பயிற்று மடமுய
மபங்கா கருபபிறு மகிழநதெளி துதவு
மறுகா தரும்பல வளனசத திரமும
வெதியர் முதலா மேவிய பலதிறச
சாதி டவாவை தஙகிய மனைகளும்
போதமை நவாதுாம் பொருநதுபு சிறர்பலா
மேதகக பயிலுமெ விந்தியா சாலையும்
வ நநதிட வுழுமபிணி மாறிட வென்று
மருநதுக ருநதியம வயித்திய சாலையும
வாரையுங களவூடு மாயும் பனசமுந
தாரையுங கதியுந தழைந்ததனை டவியு
வரியளி பாணசெய மலகுதன் டேறும
பரிசி முதலும பனிமலாப பொழிலு
மெலேடு மாதபம விட்டிட வழிதொறு
சாலையின விழுமுரும தைகநிரைத தருவு
மேதிக ளுழக்கலின் மிடனியிர் வாளைகண
டெதுரு துலாவரும வியனிலைக குளமுந
தளாவிளா வையெயந திருநதி பெருக்கி
னாளாவிளார் விளைவுறு நெடுநீர்க கழனியு
மினனன பிறவு மியைநதெள முடடினின்
மனனுபு குணபால் வாரியுங் குடபாற
பழமைசான் மதுரையம் பதியிலோர் பாகமு
கிழமைசால வடபாற கிளாநதசோ ணாடுந
தெனறினில் வளங்கெழு திருநெல வேலியுந
தனுதுபே ரெல்லையாய்த் தயங்கிட நின்று
சயந்திகழ் தணடமிழ்த் தலைநா டாகி
நயந்திக ழிராம நாத புரத்தி
னிரணிய கர்ப்ப யாசி ரவிகுல

முத்து விசய ரகுநாத பாற்கர
சாமி சேதுபதிமகா ராசா
வினிதர செய்திவிற் றிருப்ப
நனிமகிழ் வெய்தினர் நரருமும் பருமே

வெண்பா.

உம்பரிடைப் பாற்கரன்று ளேவாத வெணுசுடரோ
னிம்பரிடைப் பாற்கரன்றன் னென்சுடரோன் — மப்பு
புறவிருளைப் போக்குமவன் பொங்கவகத் தாரா
கிறவிருளைப் போக்குமிவ னின்று.

கலித்துறை.

நின்றஞ்ச மென்ன வடைபவாக் கன்னை நெடு துரபோர்
சென்றஞ் சவித்த வடியவர்க காவி செழுந்தபி புகழ
மன்றஞ் சகத்துககுக் கற்பக மன்னா மகுடமனி
குன்றஞ் சமானவிம் முடிய குணப பாற்கரக் கொற்றவனே

விருத்தம்.

கொற்றவ ணுய முத்துரா மலிங்கக த்பெரானன் றாருறிய குனைவி
னற்றவ முழுதுந் திரயாடபொற கரறு நணைனிய தெனலைகா முதாக
கற்றவர் பலருங் கழறிடு முண்மைக் கருததினைக கருவினி லைறுரு
சொற்றவ முத பெருவித ரணைவக துளாயிடைத துனிதுககண டனை

அகவல்.

கண்ணிமிர் பரிமளக் கமலக கண்ணிரு
ளுண்ணிமிர் கருணையி னுலக மோமபலா
பேணுறு பீர்திறப் பிதாம் பரததான்
மாணுற மன்னிய மலர்மா வரனு
பொஙகுமின் னமுதம் புலவருக கூதவலா
சங்குசக் கரம்வா டடக்கைகயி லேநதலா
லோங்கிய மழைமுகி லுறழதரு நிறததா
பாங்கியல் சேது பதியெனும் பாளமையான்
மலைவளர் காதலி மாதிடத் தானை
நிலைவள ரருச்சனை நிரப்புசெங் நெறியால்
வனத்தள வத்திரு மாலை புனைதலான்
மனத்தளி யிற்றிகழ் வான்கவிக் கருளலாற்

ற்கர சாமிப் பார்த்திபன்
ற்கட லெளிப் பகவனெனப் பானே. (௰௨)

வெண்பா.

ஒப்பிலாச் சைவமெங்கே யுண்மை யறங்களெங்கே,
கைபயிலாத் தூய்யதமிழ்க் கல்வியெங்கே—தபயிலாப
பாவலரெங் கேசிமான் பாற்கரவே டேவைநகர்க்
காவலனு மேவிரிடாக் கால். (௰௩)

கலித்துறை.

காலவாய்ந்த வைகையப் புதுநீர் பெருகக் களமர்மகிழ்
மேல்வாய்ந்த பண்ணையந் தேவையிற பாற்கரச செல்வறருசசெங்
கோலவாய்ந்த நாண்முதற் கொண்டுநின் முடிய கூத்தொன்றுதான்
மேல்வாய்ந்த நல்லறத தேவுக்கு வாய்ந்த விநோதவின்பே. (௰௪)

விருத்தம்.

இன்புடை யாரச ரெவரையும் வியங்கொ ளிராகவன் முதலினோ ரிருந்த
மன்புனை நகாககு வகுத்தசீ ரெல்லாம் வருணனை வகையின்முன் வைத்தாம்
பொன்புனை மருமப் பாற்கர சாமி பொலநகர் கண்டபோ தன்று
தென்புனை கவிஞ ருரைத்தன வெலாமெயத் திறத்தின வெனத்தெளிந் தாமே

அகவல.

தெளிதரு மன்பினர் சிந்தையிற் சேகரு
மளிதரு கமல வடிசசிவ பெருமா
னருயிர் மலமகன் றருங்கதி யடைவான்
சீரணி பவளத் திருவாய் மலர்ந்த
வரிறபு சத்திய வாகமக் கடலிற
பரிவுற மூழ்கிடும் படுதர சிகாமணி
மெய்யடி யார்புகழ் விழைவுட னுய்ந்து
செய்யமே னிலேகிளர் சிரத்தைப் பத்தியா
னரியஞ் செந்தமி ழாங்கிள நூல்பல
கூரிய மதியினிற் குறைவறக் கற்றோன்
றளவாய மகிபதி தவத்துதித் தவனிமுற்
றளவா விண்ணமு மளந்த புகழ்நிறீஇ
யொருதுறைக் கோவைக கும்பர்கோன் காவைப்
பொருதுணைக் கரத்தாற் பொன்மழை பெய்த
கோது பதியாக் குலரகு நாத
சேது பதியாஞ் சீமான் மருமான்

றிவ்விய வாலையந் திகழு மடாலையஞ்
செவ்விதி னோம்பிடுந் திருத்தகு கருத்தான்
றிகழ்துரை ராசாச் சிறப்புப் பெயர்பலர்
புகழ்தரச செங்கோல் போற்ப வேந்தி
மூதறி வெய்திய முத்துரா'மலிங்க
சேது பதியுஞ் செழுமனைக் கிழத்தியா
யாவவெய்த் தனமெனு மநாதருக் கென்று
மாவலி னுணவுடை யாதிய வருளிச
செந்தமிழ்க் கலைபல திரிபறக் கற்றுச
சந்தத மாகமத் தடங்கடன் மூழ்கி
யவமுழு தொருவிய வருந்தவர் பரவத
தவமுழு துஞற்றிய தவமா யோங்கி
வாரொலி கருங்குரான் மடமின் ஞாகரு
வேரியம் புயத்தினன் விதித்தகட் டளையாயக
கூர்ந்திடு வேல்விழிக் கோதையா கழுதிற
சேர்ந்துமங் கலமாந் திருமுகத் திருவாய்
வம்பலர் மலர்ப்பொழில் வளாடபுலி யூரபபொன்
னம்பல வொளியோ டயிகயெ முறற
மணிவா சகப்பெரு மான்றிரு வடியி
லணிவான் மலாகடீ யருச்சனை நிரபபித
திருந்துகர்ப பூர தீபங் காட்டி
யருந்திரு வாசக வருளமு தோடளா
யொருதிருக கோவையா ரோங்குதே வாரமாய
வருசுவைத் தெய்வ மதுவினை மாநதிச
சைவமே சமயந் தகுமபர சிவனே
தெய்வமென் றெவாககுந திடமதி கொளுததிப
புறபுத மிளமைநீர்ப பொறியது வாழகைகை
பொறபுறு செலவநீாப் பொருதினா யெனதெரீஇ
வளந்திக மூலக மாதா வாகி
யுளநதிகழ் தெளியோ டுறைநதமுத தம்மைய
மயன்றலை கொய்தவ னடிதொழீஇ யுஞற்றிய
வியன்றவ மெலாமொரு மெய்யெடுத தனையான
றன்னிகர் பாற்கர சாமி
மன்னுயிர்க கயிராய வாழவுற றனனே.

வெண்பா.

உற்றார் பிதிர ருறுவர்பசு வொண்டொடியார
கற்றார் சிசுக்கள் கடவுணிதி—யற்றாைப்
பற்றாக் காககுநெறிப் பாலொழியாப் பாற்கரனை
மற்றா ருலகினிகா வார்.

கலித்துறை.

வாரவந்த பைங்கமழ்த் தென்னன்முன் னவர் மாண்டனரந்
நேர்வந்த செல்வரு மன்னாபன் னளிந் நெடுந்தமிழை
யாரவந் தககற் றலுத்தேமென் பார்குறை யற்றவன்றே
கார்வந்த கைத்தலப பாற்கரன் வந்தனன் காண்மின்களே. (௰௮)

விருத்தம்.

காண்டகு மனது திருப்புகழ பாடுங் கவிஞருக் குதவிக கவிதான்
மாண்டகு செவவித தன்றெனுநீல மயிலிவர் சிவனருண் மதலை
தூண்டகு துணைத்தோட பாற்கர சாமித் துரைமகன் வாயிலாய் மறைவுற்
றேண்டகு நிதியந் தரத்திரு வுள்ள மியைந்தன னென்னவெண் ணினமே(௰௯)

அகவல.

பண்வளரிய வெலாமரு ளிமைபவ னடியுறாஉம
புணணிய சிநதனை புயகக லாற்று
தன்புரு வாங்கி யானைசவே பறித்த
துன்பிலா வாத்தருந் துலங்கிடுரு சங்கந
சேநுவிற் றிவவிய நீரத்தந் திளைத்துள
வாதுகள கழீஇய வயவர்வாழ சங்கரு
கதசித் தாந்தநூற் றுணிபொருங் குணாந்து
சித்த மமைந்தவா திகழுந்திடுரு சங்கந்
தீரத்தயாத் திரைகருச செம்பொருள் பெறுவா
ரார்த்தியி னணைந்திடு மன்பர்வாழ் சங்க
மூதகு சொற்றொடை முதமுறத் தொடுகரு
மேதகு பெரும்புகழ் விபுதர்வாழ சங்க
மகதத மலர்சொரிந் தாசிசொற் றென்றுந
தக்கவந் தணர்பலர் சார்ந்திடுரு சங்கம்
வாய்ந்திடு மமைவுடை மந்தண நெறிக்கே
காந்த ராமமாயக் காண்டகு சங்க
நாகரோ டமரர்கோ னரவடி வெய்தி
யோகையி னணிபார்த் துலாவுரு சங்கஞ்
சென்றுகாண் பவரிது தினம்புதி தாகலி
னின்றுதா னைந்ததா மெனுமெழிற் சங்க
மணியினே பொன்னினே வாய்ந்ததென் றெனைவருந்
துணிவதற் கரிய சுடர்கிளர் சங்க
மலர்மண மளாய்சசிறு வந்துசா ளரத்தா
லுலவுபு சுகந்தர வோங்கிய சங்கம்
பரமத மறுப்புமெய்ப் பாங்குறுஞ் சைவத்
திரமத நிறுப்புந் தேங்கிய சங்க

மாரெதிர் தகையினு மருஞ்சுவைக் கவிக்கு
மாரியி னிதிமழை வழங்குஞ் சங்கம்
வித்தையி னசைகெழீஇ மிடிகோட் பட்டுள
மெய்த்தவர்க் கிருநிதி யீந்தருள் சங்க
குற்றமுள் ளனவொரீஇக் குடிநிதம் புரக்குங்
கொற்றவ ரமாத்தியர் குலாவிடுஞ் சங்கம்
வெற்றவெங் கதத்த வேத்திரக் கரத்தருங்
கற்றகா விதியருங் கலந்திடுஞ் சங்கஞ்
சனம்பல விறையாயத தருவன பிறவொடு
தனம்பல வணிபல தழைத்திடுஞ் சங்க
நூற்க ணெலாம்படர நுணமதிய
பாற்கர சேது பதிவாழ சஙகமே.

வெண்பா.

சஙகந் தொலைந்தபினுந் தாதாக்கள் பல்லோரா
லஙகஙகு நின்றதமி பூவ்வாறு—பொஙக
மனமுவந்த பாறசரனோ மனனவனை யின்று
மனமுவநத தேவருளா ரே.

கலித்துறை

ஆமாரி யென்னக இருபணாப பாடி யாகமபுருஙக
நாமா ரிருணக கடன்மூழ்கி யெயததிடு ஞான்றெதிரநது
காமாரி யன்புடைய பாற்கர சாமியைக காணவின்னே
போமாரி னுஞசிறப் பீொன்ற காலைமெயப புண்ணியனே.

விருத்தம.

புண்ணிய முழுதும் புரிநதபுண் ணியமாயப் பொஙகிருந் தவஞசெயத
யெண்ணியல் சைவம புரிநதமொய்த் தவமா யிலங்குமிவ் வெழில்வடி வெ
விண்ணியல் காத்து முத்துரா மலிஙக விததகன் மேறசெயத தவத்தி
னண்ணிய துஙகப பாற்கர சாமி நரேசனுயப புடவிநா டியதே.

அகவல.

நாடெழி லிராம நாத புரத்தா
னேடுறு மலர்த்திரு விசைந்தபொற் புரத்தான்
காண்டகு சிகரக் கந்தமா தனத்தான்
மாண்டவ முதிர்வினில் வாய்ந்தமா தனத்தான்
கனகங் கவிக்கருள் கைக்கந் தரத்தா
னனகனக் கத்தொடை யுருக்கந் தரத்தான்
வதனமாந் தண்ணளி வழியம் புயத்தான்
முதமளிக் கருணறு முல்லையம் புயத்தான்

காரிகை யார்விழிக் காவிக் குடையான்
காரிகை யாரதருங் காவிக் குடையா
னகுலனு மதித்திட நடாயவரும் பரியான்
பகர்வரு வெம்பழி பாவம் பரியா
னவமணிப பொன்முடி நகுமத் தகத்தான்
சிவமணி நீறருத் திருமத் தகத்தான்
நடசிகா பெருமிடற நகதா வளாத்தான்
நடரிரை மயலகெழூஉந தநசா வளாத்தா
னென்னலா சிரமுடி யுறுமபசத் துணையான்
யுனறுமன் பாகருச சுகவிதத துணையான்
மரனிலா விழிகவா மாசுந தரததான
பெரியவ ரணிவருமப பேசுந் தரததான்
றருமமெய்ப பாறகர சாமி
பொருவாகன் மன்றமே புணணிய மன்றமே. (௨௪)

வெண்பா.

மன்னியசீரப பாறகரமான் மாராச னளவன்றே
முன்னிலவாச வைவ முறைமையவைத்தான்—றன்னிசர
நாடிற னலலவரை காடடிலே செஙகோலாற
காட டிறு னெனனலாக் குக சாடு. (௨௫)

கடடித்துறை.

காடேறி மோ ரான்னி யோரே மடலபிற கடறகலத்துற
ருடேறு மன்பருட சேசகு மயுர கன மனைருளாற்
றேடேறு தாமுடிப பாறகர சாமித துறையைககணடு
நாடேறி யாயிடை வீடேறி வாழுவ நமககதே. (௨௬)

விருத்தம

சுகநதரு மொழியு மணிவட நிறு துலஙகிய தோற்றமும் பொறையு [க்கு
முகநதரு மிருநதண ணளியுமெயப பொடிபபு முகிழநிலா நகையுமென் றோ—
மகநதரு கனிவு மருமபெருங கொடையு மாருயிர மாடடெழு மருளுஞ
சகநதரு புகழமைப பாறகர மன்னற சார்நததுந் தவத்தினிற் றவமே. (௨எ)

அகவல்.

தவாதுருள் பரிசனஞ் சாரதலி னிரவுந்
திவாவு மொளியருத் திருவகீள வீதியும்
வீதிக டொறுந்தொறு மேவின ரொளிதுண
வாதரத் துதவிடு மன்னசத் திரமுங்
கண்ணீர் காலபொரக் கதிரு லாய்ந்துணர்
வெண்ணீற் றடியவர் விழைந்தமர் மடமுங்

நாவரு மேத்திய சைவநிலை நினறவா
மேவிடுஞ் சங்கர விலாசமா ளிகையும
பூவடி கன்றிடப் புயஙகொளும புனிதநீர்க்
காவடி மாககள்வாழ கவினியல சாலையு
மெங்குள பொருள்களு மீஙகுள வீஙகுள
வஙகில வெனுநகரத் தலகிலா வணமு
மொருதினத தமுதென வுறுமவிருந தினாகரு
வருதின மெலாமுணு வழஙகிடு மனைகளு
மரபுளிச சிறாபலா மதிககணக காயாபால
விரவுபு கறறிடு விததியா சாலையும
விழைவுறக கவிபுகல விபுதருக சென்று
மழையென நிதியருள வளளியோா மனைகளுங
கீழநதனை போகாக கெழுதரு நிலையால்
வாழநதிடு பலபடை மனனவா மனைகளும
மிருசெவி சுடவர சியலெழுத திசைகளுப
பொருவக லமாததியப புலமையோா மனைகளும
கண்ணளு சாது கடாவுரு வதலொா
ளெணணை முசாதவொற றியனமனை த நாகை
மாயநதெளிா கலவி யறிவுரு வெனு திறம
வாயந்துபணா புனாகக வலலவா மனைக
மெணணுா லருஙகமு தெஙஙன முறையெ துங
கணணுறங காநகா காவலா மனைகளு
மழைவிழு திமதகுவா வழஙகிட மதததிற
குழைவிழ வதிலவிழுங கொடிததோச சா
மைநதலால வேறுபங கருஙகதி காடடிடும
வெநதிறன் முநதிய கநது பநதியுங
கடாமொரோழ திறததவாயக சறையை   யுதகிடந
தடாமணி விலஙகனோ தநதியின் பநதியுங
கணககில குலவிடக கமருசுமா முகினிவா
மணககுறுங கொடிகிளா வானிலே செறியு
தளளியொன னலவைப சால்பெருங கிடஙசா
புளளையு மெறிநதிடும பொறிதகொடி யிருபயுந
சித்திர மாடப் பத்தியுங் குலவி
யித்தனை மான்முக மெனுநதிரு நகரி
லரிறபச சிறபநூா லனைததுமுற றுயநது
விரிவுறும பயிலவுடை வினைநுண மாககளாற
காவியப புலவா கருத்தவை வெஃக
மீவிய னும்பாகள விழிவிருந தயில
வழகுருக் கொண்டென வமைநதமா ளிகையில
விழுமிய வோவிய விதமபல நாடிப

புக்கவர் கண்ணிணை புயக்க லாற்றுத
மிக்கநா ளுவித விசித்திர விளக்குந்
திகந்த மளவுபு சேணினு மளாவுஞ்
சுகந்த நிலாவிய துணர்த்தொடை நிரையும்
பகற்சுட ராகப் பரிதிகள் பேரொளி
தகத்தரு முகுர சாலமு நிரப்பி
மயலுறி ரம்புரை முழுவிலைப் படிற்
செயமுறு விதானந் திகழமே னிறுவி
செழுமணி சுகித்த முழுமணி பதித்த
துங்கந் தோய்ந்த தங்கம் வேய்ந்த
மங்கல ராம லிங்க விலாச
மென்ற நாய மன்ற மேய
பாதுறயா செம்பொ னேற்றணை யும்ப
நன்னத முதலா வோரெழு திறமா
ஞானரி னெடுத்து நாலெட டாக
விலக்கணை வாது மேதையோர் வகுத்த
விலக்கண மனைவொருங் கியலுரு வொன்றுறீஇக
தருமமாந் தேவருள சாந்தமெய் முதலா
வருமிகத் துணையெலா மருங்கினி னிலவச
சயமிகு பாஸ்கர சாமிப
பெயரினி லமைந்து பொங்கிவீற் றிருந்ததே. (௨௮)

வெண்பா.

இருந்தமிழும் வெண்ணீறு மேறியுல கெங்கும்
பொருந்தவரம் வேண்டிய புவிமான்—றிருந்தப்
புரிந்ததவத் துக்கோ புகழ்பபாற் கரனைத்
தெரிந்துதவி னானந் சிவன். (௨௯)

கலித்துறை.

சிவப்பாகக் கண்ணுறுட புழுங்கி வதனந் திருகிநிதி
நிவப்பான் மதர்த்திடும் வசைசையர் பாலினு நேருவமோ
தவப்பாலில் வந்து குணம்வாய்ந்த பாற்கர சாமிதனை
புவப்பாக வெய்திக் கவிபாடி யின்பி னுறைகுதுமே. (௩௰)

விருத்தம்.

உறைத்தமெய்ப் பத்தி யுளத்தினூ றமுதா
யுயிர்க்குயி ராய்ச்சுகோ ததியாய்க்
கறைத்தனிக் களற்குந் தெருட்குரு வாய
கண்ணிரா றுடைக்கரும் புக்கும்

பொறைத்தவர் குழுவும் புகழும்பாற் கரபபோ
புனைந்தொளிர் புருடமா மணிக்குக்
துறைத்தமிழ்க் கவிதை தொடுப்பது போலத்
தொடுப்பமோ பிறசுரர் நரர்களே.

அகவல்.

நாலையி லழன்றெழூஉ கஞசமு தருநதிச
சுரருயிர் புரந்தருள சுநதரப பெருமான்
றென்னரி லொருமகன திருமுடிக கமைவலாய
மன்னரு ளாடலின் வழஙகின வவைதா
மவ்வழி யழிநதபி ணண்டையி னினறு
மிவ்வழி யடைநதவா மெனபபட டெவரொவா
புந்தியுங் கணணும புயககலாற ருதொளிா
சுந்தர மணிஙிரை தொகுமுடிச சிரத்தான
றிரிபுண் டரமாக திருவெண ணீறமெ றடு
பொருவக றிலகமும பொலிநத நுதலா
னிந்திரை கொஞசிட வெழிலெ லாஙகுலவிச
சந்ததக கண்ணளி ததுமபு முகததான
புரவுறு முயிரபபயிா பொலியச சருணையம
பரவைமடை திறநத பதும விழியான
சீரார் மேதகியத தெயவவான றமிழ மறை
பாரா யணமறுப பவளமணி வாயான
காசினி மயககிய கலியிருள விழுய
வாசறு மிளநிலா வருமபுவெண ணகையா
ஞானொடா ருயிரை யொருஙகுற வுருககுங
தேனை மாரிககுறழ தேமென மொழியா
னினபபிற மணியா மெததிறத துககுங
தனககுந தானே தமரிடு கருவியாயத
தினிதரு மிருளகால சித்திரா பதமாங
குணனிடைப படுிக குலமறைச சாதியாய
வணிகஞ கியசிவன வழஙகிய தாயததிக
ழணிவயி ரககுழை யவிாசெவித துணையா
னவிர்விலைப் பொறறொடை யாரச சரதரொடு
கவினுயர் கண்டிகைக கலனறிகழ களததான
முல்லைமா மாலையு முழுமணி வலயமுஞ
சொல்லிய ஞுஞ்சுவைத தொடையலு மமறறிரை
வாரிதி யுடுதத வையகப பொறையும
போரியல் விந்தையும பொலிநததிண் புயததான
தினமணைந் திடவலி செறிததபூண யாததெனக
கணமணிக் கடகங கலநதமுன் கையான்
சங்கொடு சக்கரந் தயஙகக கமஞருன்
மங்குலுங் குகவொடை மடம்பயிற றிததுண

ரினவம போருக மிசைநதுதத் தபபெரும
புனலினி வீரம புலராச செஙகையான
மாலரி மகனிடை மனைககுயத ததினுங
கோலமிக குறுமங குளியமாா விரலான்
மினனைத திடுமப வீதமும விலையுயா
பொனனுத தரியபூம பூமலாத திருவு
மருமணி யிமைததிடு மார வடுககலு
மருவிய சடிபபடி மககல வுரததான
கொன்னிமி ரிடிககுரல குரையாக கழலசனுந
துனனலா முடிகளுந துகைநதபொா பததான
றகைபெறும பாறகர சாமிசொன மனமெய
பகிாயுற யோக பதியாயப படியெலாம
பரவுறுஞ சேது பதியாயத
தரும பகியாயத தஙகினன ரே.   (௧௨)

வெணபா

கானந கருமந தவஞசெயபுப பூசைபுரிப
பானநத வநததுஙகப பாறகரமா—லொனாதக
சுததனரு ளால கததுக கொணடசுகம போறபாகதும
வாயததசுகம புறறடைகு வான   (௧௩)

கலிததுறை.

வானைககு நல மயலாமப னைககும வளாமதியந
தேனைககும வணடினஞ செஞசுடா னோககுஞ செழுஙகமல
மீனைககு வெளளா மசனோககுா தாயமுக மேயகவிப
பானைககும பாறகர சேது பதிசெஙகைப பஙகயமே.   (௧௪)

விருததம.

பஙகமில குணத்துப பாறகர சாமிப பாாததிபன் படைததிடு நிதிதா
னிஙககன் பரவை யுலகெலாங கவர விடமியின றணையுமொல் காது
மஙகுலகண முகபப வறிதுமொல காத வாரியின மன்னிய மாணபு
சஙகர னிராம நாதனுள ளததுத தகுமரு ளெனனசசாற றுதுமே.   (௧௫)

அகவல.

சாறறரு நான்மறை தடவிய தவள
வேறறுயா கொடியுடை யிராம நாதனே
தெயவமால விணைகழூஉஞ சேதுவில வாயநத
திவவிய தீாததமே தீரதத மேனிலை
யுணமையி னுணாந்துசீ ருயாநதபாற கரனும்
வணமைசா னமபியே மன்ன னவனு

சேவையே புவியினிற் சிறந்த
தாவயின் வாழ்நரே யருந்தவ மாந்தரோ. (௧௬)

வெண்பா.

மாந்த ரெனுங்குழுவான் மாறிறவரும் பாற்கரனும்
வேந்தனையொப் பாவரோ மெய்ந்நிரக—மாநதொசையிர
சேர்ந்தவெலாம பாயிருளகால சீகருமினற கொபபவென
வோர்ந்தவாக ளோாதிடுவ ரோ. (௧௭)

கலித்துறை.

ஓவா வருடடைகச சிராம நாதனென் றோங்கியமெய்த
தேவாதி தேவ னடிபபததிர சைவ சிகாமணியிய
பூவாழ வந்தருள பாறகர சாமபி புயலியலா
பாவாண ராமபயி னாபமொன மறைமெபயது பாலிகருமே. (௧௮)

விருத்தம.

பாலிய தசையிற பலகலை பயினறு பதியகு பாச நூற பகுபபின்
வாலிய வுணர்சசி வாயநதுளைமை நாயன் மாாசளி லமைநதுமா இடத்தான்
காலியல் பததி கனிநதுகா சினியாள காவல ருயபாற கரனை
மாலிய லாத சேரமா னென்னின மறுபபரோ மாணபுடை யவரோ. (௧௯)

அகவல.

மாண்டகு சைவ மன்னுபு வாழி
வேண்டகு மடியா ரினிது வாழ்க
தானமுந தருமமுந் தவமும வாழி
வீனமின் மறைகளும் யாகமும் வாழி
வானினம் வாழ வநதணா வாழி
மாணிலம் வாழ வான்முகில வாழி
மணிமுடி புனைநது மநநதிர முறி
யணிகிளா சேது வமலரா மேச
னுடடகு கருணையா லோஙகுதிாக காயுரு
மிட்டசித் தியுமெய்ந் தேற்றம படைததோன்
மிடைந்துசெல் விருந்தினை விழையுட னேமபியில்
லடைந்திடு விருந்துபார்த் தடையாக கழவினுன்
றனதுசத் திரங்களிற் சந்ததரு சாருவோா
மனமுற வுணவனம் வழஙகிடு மளியோன
மிடியினை யென்று மிறிஞியாயக கணடுள
மடிவுற றோங்கிய வான்பெருங கிளையினு
னெத்திறத் துயிாக்கு மிதனுசெய குவதே
சித்தமா சற்றவர் செயலெனத் தெளிநதோன்

சத்திய மேத்திய சமயம்ம சைவமென்
றெத்திறத் தவர்க்கு மியல்புளித் தெரிப்போன்
செறிந்தவர் பிழைசில செய்யினும் பொறுத்தவ
ரயிந்தினி துய்ந்திட வருண்மதி கொளுத்துவோன்
சேது பதிகடஞ் சீரையு நிறீஇயதின்
மெதக நாளு விதப்புகழ் விரித்தோ
ளுயிரத் திரட்டியோ டாமொரு நூறுய்ப்
பாய கிராமப் பரப்பெலாம் புரப்போன்
பொருளெலா நாடொறும புகல் வழியிற்
றெருளினன் மனத்திடஞ் சிறிதுந் திறம்பான்
ஈகவாழ வுறுநிலை துணிந்தக மமைந்து
சகவாழ வுற்ற சனகர் பெருமான்
சமையா சாரியா சரித்திர வழுதுண்
டமையா தெழுங்கணீ ராற்றினிற் றிளைப்போ
ளுயனார் பூசைநா ணல்லடி யவர்க்கூஉய்
நேயமோ டுணவுடை நிதிவகை கொடுப்போன்
சிவபிரான் றொண்டர் திருத்தகு வாழ்வே
பவமிலா வாழ்வெனப் பாங்குறப் படிப்போன்
றாமிகு மெயமனச சுந்தரப் பாற்கர
சாமிமா ராச தயாநிதி வள்ளான்
மீவரு பெருமபுகழ விளம்பும்
பாவலர் மனையிடைப பயிலுநற றிருவே. (௨௰)

முற்றிற்று